

Poesia

ANA ISABEL ITURBE

Ez ninduen beldurtzen
ekaitzak
argi zorrotzez ikutzen
ninduenean,
ez ninduen itotzen
euriak
azalean hotzez
akabatzen ninduenean,
ez ninduen lotsatzen haizeak
bere beso ihartsuetan
biltzen ninduenean.

Begi sutuen aurrean
irmo jarraitzen nuen,
imaginazioaren bide gozoa
ukatzen nuen,
behin eta berriro, behin eta berriro.

Argiaren aurrean
ihesian jarraitzen nuen,
egiaren arrasto hura
hondoratzen nuen,
behin eta berriro, behin eta berriro.

Bihotz taupaden aurrean
harri gogor jarraitzen nuen,
orroe esplikagaitz haiek
baztertzen nituen,
behin eta berriro, behin eta berriro.

Orain,
lurrak eta zeruak
elkarturik
barre egin didate.

Orain,
eguzki izpiaren laztanak
nire arima
kolorez margotu du.

Orain,
zu ikusi zaitut.

Zainetara igo zait odola,
aurpegiaren gorritasun nabaria
gorputz kiliken
gozameneraino.

Begietara joan zait suharra,
humelaren sakontasun
barruntatua,
poesia itzalen
urdintasuneraino.

Ahoraino hurbildu zait irria,
hitz bakarraren
dardara
behatz punten
bide nabarreraino.

Zaila dut aitortzea,
zaila dut ahaztea,
zaila dut idaztea,
zaila dut bi hitzez
esatea.

Erraxa zait aldegitia,
erraxa zait ixiltzea,
erraxa zait gordetzea,
erraxa zait bi begiez
adieraztea.

Gorroto dut sufritzea,
gorroto dut itotzea,
gorroto dut itxarotea,
gorroto dut bi malkoetan
espresatzea.

Nor naiz ni esateko
guzti hau egia den,
amets barrenetan murgiltzeko
eskubiderik badut,
nor zara zu erantzuteko
arrazoirik dudan,
arantzetik arantzera joateko
asmotan bazabiltza.

Nor da amodioa inposatzeko
bihotz bera garen,
ur murmurio berdina jarraitzeko
erabakia hartu ez badugu.

Agian,
pentsamendu orenen garbitasunak
islada berdinarenean
aurpegi dira.

Beharbada,
hutsaren ostarte arteko urratua
gau malenkoniatsuaren
fruitu beroa izanen da.

Badaiteke,
egunen itzal argiak

landutako gogo hazien
izarrak izatea.

Begiak,
izotzean gorde ditut,
taupadak,
itsasmamu bihurtuz.

Masailaren gorriak,
hesietan lotu ditut,
ikarak,
zuritasunean galduz.

Hitz labainduak,
hotzean baretu ditut,
ezkutatutako zerua
euri laino bihurtuz.

Aitortzen dut,
ez dudala malkorik,
ez dudala bustirik,
inon isurtzeko.

Une batzutan ezezik...
gaurkoan bezala,
lau haizetara,
egia ukatzen didazunez.

Lau haizetara, bai!
usoak,
hegoak astintzen dituen
moduan,
itsasoaren zoruan.

Soinuak,
doinuak hartzen dituen
moduan,
haizearen kantuan.

Ixilak,
ahotsa bilatzen duen
moduan,
egiaren onduan.

Ez dut errekastoa
xikatzen ikusi nahi,
gorrotoak
amilduko ninduen eta.

Ez dut iguzkia
akitzen ikusi nahi,
goibelak
blaituko ninduen eta.

Ez dut udaberria
ahitzen ikusi nahi,
urdinak
hitsez hobituko ninduen eta.

Errekastoa,
ur durdurio batean
biltzea nahi dut,
udaberriaren altzoan
iguzkia besarkatuz.

Urdina,
laino huts batean
gordetzea nahi dut,
hobiaren hotzean
ezereza zanpatuz.

Bada inork
ulertu ez arren,
gogoak airatzen duen
zerbait,
gorriaren kabian
gosea esnatzeko
gai,
zure eta nire
bor-bor indarra,
nire eta zure
bihotz danbarra,
urdinak estaltzerik
ez du,
ixilaren ardarez.

Aide lehorrak idortzerik
ez du,
hutsaren bitartez.

Goibelak blaitzerik
ez du,
lainoaren desairez.

Zeruaren eztanda gorriaren
zain banaukazu;

Arima biren besarkada
jaiotzera badoa,
lurraren ernetzea.

Ezpain biren muxukatzea
badator,
ahapaldiz, ahapaldi(z).

Gorputz biren estaltzea
haragitzera badoa,
biziaren pindar.

Bizia zu zarelako,
nire bizia.
Haragia ni naizelako,
zure haragia.
Ernetzea gu garelako
bi hazi.

Ezin duelako inork,
bi argi itzali
eta iluna sortu.
Ezin duelako inork,
nire barrua aldatu
eta beste bat sortu.

Ezin duelako inork,
zure egia ahastu,
eta bidea aldatu.

Zure begietan bizi
nahi bait dut,
eta zure ederra
haize beroetan kiskali.

Zure begietan bizi
nahi bait dut,
eta egunaren garratza
aise bidali.

Bizia delako eta
amodioa amodio,
poesian gozatuz,
hitza askatuz.